

(26) به شی سویند خواردن

(1) ریگری له سویند خواردن به باوبا پیران

969- عن عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (t) قَالَ: قَالَ رَسُولُ (e): ((إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَنْهَاكُمْ أَنْ تَحْلِفُوا بِأَبَائِكُمْ)). قَالَ عُمَرُ: فَوَاللَّهِ مَا حَلَفْتُ بِهَا مُنْذُ سَمِعْتُ رَسُولَ (e) نَهَى عَنْهَا، ذَاكِرًا وَلَا آثِرًا. [بخاري/ الإیمان و النذور/ 6270، 6272]

(عمر)ی کوری (الخطاب) (e) دهلی: پیغه مبه (e) فهرموویه تی: ((خوای بالادهست ریگریتان لیدهکات که سوین به باوبا پیران بخون)). عومهر دهلی: سا به خوا له وکاته وه بیستومه پیغه مبه (e) ریگری لیگردوه سویندم پی نه خواردوه نه به زمانی خوم و نه له زمانی خه لکیشه وه.

970- عن ابْنِ عُمَرَ (t) قَالَ: قَالَ رَسُولُ (e): ((مَنْ كَانَ حَالِفًا فَلَا يَحْلِفُ إِلَّا بِاللَّهِ)). وَكَأَنَّ قُرَيْشَ تَحْلِفُ بِأَبَائِهَا، فَقَالَ: لَا تَحْلِفُوا بِأَبَائِكُمْ)). [بخاري/ الإیمان و النذور/ 6270، 6272]

له (ابن عمر) هوه دهلی: پیغه مبه (e) فهرموویه تی: ((هرکهس سویندی خوارد با سویند نه خوات ته نها به خوا نه بیئت)) هوزی (قورهیش) سویندیان به باوبا پیرانیان ده خوارد، نه ویش فهرمووی: ((سویند به باوبا پیرانتان نه خون)).

(2) ریگری له سویند خواردن به بته کان

971- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ (t) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (e): ((لَا تَحْلِفُوا بِالطَّوَاغِي وَلَا بِأَبَائِكُمْ)).

له (عبدالرحمن)ی کوری (سمره) هوه دهلی: پیغه مبه (e) فهرموویه تی: ((نه سویند به بته کان بخون و نه به باو با پیرانتان)).

(3) کهسی سویندی به (لات) و (عزی) خواردن بابلی (لا اله الا الله)

972- عن أَبِي هُرَيْرَةَ (t) قَالَ: قَالَ رَسُولُ (e): ((مَنْ حَلَفَ مِنْكُمْ فَقَالَ فِي حَلْفِهِ: بِاللَّاتِ، فَلْيَقُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَمَنْ قَالَ لِصَاحِبِهِ: تَعَالَ أَقَامِرْكَ، فَلْيَتَّصِدْ)). وَفِي رِوَايَةٍ: ((مَنْ حَلَفَ بِاللَّاتِ وَالْعُزَّى)). [بخاري/ التفسیر/ 4579]

(أبو هريره) (t) دهلی: پیغه مبه (e) فهرموویه تی: ((نه گهر کهسی له نیوه سویندی خوارد و له سوینده کهیا وتی: به (لات)، نهوا بابلی: لا اله الا الله، هر کهسیش به براده ره کهی وت: وهره با قومارت له گهل بکهم، نهوا با خیریک

بکات)) له ریوایه تیکی تر دا بهم شیوهیه هاتووه: ((هرکس سویندی به (لات) و (عزی) خوارد)).

(4) سویند له سه ر نیه تی سویند دهره

973- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (t) قَالَ: قَالَ رَسُولُ (e): ((الْيَمِينُ عَلَى نِيَّةِ الْمُسْتَحْلِفِ)).

(أبو هريرة) (t) دهلی: پیغه مبه ر (e) فه رموویه تی: ((سویند له سه ر نیاز و نیه تی سویند دهره)).

(5) که سی به سویند مافی که سیکی موسلمان زهوت کات شایسته ی سزای

دوزه خ ده بیت

974- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ - يَعْنِي الْحَارِثِي - (t): أَنَّ رَسُولَ (e) قَالَ: ((مَنْ أَقْتَطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِيَمِينِهِ فَقَدْ أُوجِبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ، وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ)). فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنْ كَانَ شَيْئًا يَسِيرًا. قَالَ: ((وَإِنْ قَضِيًّا مِنْ أَرَاك)).

(أبو أمامة) واته: (الحارثی) (t) دهلی: پیغه مبه ر (e) فه رموویه تی: ((هر که سیک به سویند مافی که سیکی موسلمان زهوت بکات نهوا خوا سزای ناگری له سه ر پیویست ده کات و به هه شتی له سه ر حه رام ده کات)) پیاویک پیی وت: باشتیکی که میش بیست نه ی پیغه مبه ری خوا فه رمووی: ((با چله دارسیواکیکیش بیست)).

975- عن وائل (t) قال: جاء رجلٌ من حَضْرَمَوْتٍ وَرَجُلٌ مِنْ كِنْدَةَ إِلَى النَّبِيِّ (e) فَقَالَ الْحَضْرَمِيُّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ هَذَا قَدْ غَلَبَنِي عَلَى أَرْضٍ لِي، كَانَتْ لِأَبِي. فَقَالَ الْكِنْدِيُّ: هِيَ أَرْضِي فِي يَدِي أَرْضُهَا، لَيْسَ لَهُ فِيهَا حَقٌّ. فَقَالَ رَسُولُ (e) لِلْحَضْرَمِيِّ: ((أَلَا بَيِّنَةٌ)). قَالَ: لَأ، قَالَ: ((فَلَاكَ يَمِينُهُ)). قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ الرَّجُلَ فَاجِرٌ، لَأَ يَبَالِي عَلَيَّ مَا حَلَفَ عَلَيْهِ، وَلَيْسَ يَتَوَرَّعُ مِنْ شَيْءٍ. فَقَالَ: ((لَيْسَ لَكَ مِنْهُ إِلَّا ذَلِكَ)). فَأَنْطَلَقَ لِيُحْلِفَ، فَقَالَ رَسُولُ (e) لَمَّا أَدْبَرَ: ((أَمَا لَنْ حَلَفَ عَلَيَّ مَالَهُ لِيَأْكُلَهُ ظُلْمًا لِيَلْقَيْنَ اللَّهَ وَهُوَ عَنْهُ مُعْرِضٌ)).

(وائل) ی کوری (حجر) (t) دهلی: پیاویک له خه لکی (حضر موت) و پیاویکیش له (کندة) وه هاتن بو خرمه تی پیغه مبه ر (e) کابرای خه لکی (حضر موت) وتی: نه ی پیغه مبه ری خوا، نه م پیاو ه گیری داوم له سه ر پارچه زهویه که هی خوومه و له باوکه وه بو م ماوه ته وه، کابرای خه لکی

(کِنْدَة) هیش وتی: زهوی زهوی خومه و له‌دهستی خومایه و دهیچینم مافی نهوی تیدانییه. پیغه‌مبهر (E) به کابرای خه‌لکی (حضر موت) ی فهرمووی: ((نایا به‌لگه و شایه‌تت هه‌یه؟)) وتی: نه‌خیر، فهرمووی: ((که‌وابوو بوّت هه‌یه سویندی به‌ی)) وتی: نه‌ی پیغه‌مبهری خوا، نه‌و کابرا پیاو خراپه، گوئی لیی نی‌یه ههر چوئیک سویند بخوات، له هیچ سلّ ناکات. پیغه‌مبهر (E) فهرمووی: ((ده‌تۆ ته‌نھا نه‌وه‌نده‌ت هه‌یه له‌سه‌ر نه‌و)) کابرا رویشت سویند بخوات، کاتی گه‌راپه‌وه پیغه‌مبهر (E) فهرمووی: ((نه‌گه‌ر به‌ناه‌ق سه‌یند بخوات که‌ چووہ خزمه‌ت خوا خوا پرووی لیوه‌ده‌گی‌ریّت)).

(6) که‌سی سویندی له‌سه‌ر شتی خوارد و باشتر له‌وی بینی

باسوینده‌که‌ی بخات و که‌فاره‌ته‌که‌ی بدات نه‌وه‌ باشتره

976- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (T) قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ (E) فِي رَهْطٍ مِنَ الْأَشْعَرِيِّينَ نَسْتَحْمَلُهُ، فَقَالَ: ((وَاللَّهِ لَأَ أَحْمَلُكُمْ، وَمَا عُنْدِي مَا أَحْمَلُكُمْ عَلَيْهِ)). قَالَ: فَلَيْتُنَا مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ أَتَيْتُ بِإِبِلٍ فَأَمَرَ لَنَا بِثَلَاثِ دَوْدٍ غَرِّ الدَّرِيِّ، فَلَمَّا انْطَلَقْنَا، قُلْنَا - أَوْ: قَالَ بَعْضُنَا لِبَعْضٍ - لَأَ يُبَارِكَ اللَّهُ لَنَا، أَتَيْنَا رَسُولَ (E) نَسْتَحْمَلُهُ، فَحَلَفَ أَنْ لَا يَحْمِلَنَا، ثُمَّ حَمَلَنَا. فَأَتَوْهُ فَأَخْبَرُوهُ، فَقَالَ: ((مَا أَنَا حَمَلْتُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَمَلَكُمْ، وَإِنِّي - وَاللَّهِ، إِنْ شَاءَ اللَّهُ - لَأَ أَحْلِفُ عَلَى يَمِينٍ، ثُمَّ أَرَى خَيْرًا مِنْهَا، إِلَّا كَفَرْتُ [عَنْ] يَمِينِي وَأَتَيْتُ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ)). [بخاری/ الخمس/ 2964]

(أبي موسى) (الاشعري) (T) ده‌لی: له‌گه‌ل کومه‌لیک له‌ نه‌شعه‌ری‌یه‌کاندا هاتم بو خزمه‌ت پیغه‌مبهر (E) داوای و لاغی سواریمان لی‌کرد، نه‌ویش فهرمووی: ((به‌خوا هه‌لتان ناگرم، و هیچیشم لانییه هه‌لتان گرم له‌سه‌ری)). ده‌لی: نی‌مه‌یش هه‌رواماینه‌وه چه‌ندیک خوا چه‌زکات، تاوه‌کو‌گه‌له‌ و شتریکی بو‌هات، نه‌وجا فهرمانی ده‌رکرد به‌سی حوشتری کوپاره‌سپی قه‌له‌و، کاتی ده‌رچووین وتمان - یا هه‌ندی‌کمان به‌ هه‌ندی‌کمانی وت - : خوا به‌ره‌که‌تی تی‌ناخات بو‌مان، هاتین بو‌لای پیغه‌مبهر (E) داوامان لی‌کرد هه‌لمان گری‌ت، نه‌ویش سویندی خوارد هه‌لمان نه‌گری‌ت له‌دوایشدا هه‌لی گرتین. نی‌نجا هاتنه‌وه بو خزمه‌تی نه‌مه‌یان بو‌باس کرد، نه‌ویش فهرمووی: ((من هه‌لم نه‌گرتوون به‌لکو خوا هه‌لی گرتوون - به‌خوا، نه‌گه‌ر خوا چه‌زکات - من سویند له‌سه‌ر شتی

ناخۆم پاشان باشتەر لهو ببینم ئیلا که فاره‌تی سوینده‌که‌م ده‌ده‌م و ئه‌وه ده‌که‌م که باشته‌ه).

977- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (t) قَالَ: أَعْتَمَ رَجُلٌ عِنْدَ النَّبِيِّ (e) ثُمَّ رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ فَوَجَدَ الصَّبِيَّةَ قَدْ نَامُوا، فَأَتَاهُ أَهْلُهُ بِطَعَامِهِ، فَحَلَفَ لَا يَأْكُلُ مِنْ أَجْلِ صَبِيَّتِهِ، ثُمَّ بَدَأَ لَهُ فَأَكَلَ، فَأَتَى رَسُولَ (e) فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ رَسُولُ (e): ((مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ، فَرَأَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا، فَلْيَأْتِهَا وَلْيُكْفِرْ عَنْ يَمِينِهِ)).

(أبو هريره) (t) ده‌لی: پیاویک جاریکیان له خزمه‌ت پیغه‌مبه‌را (e) دره‌نگ ده‌که‌ویت تاریکایی شه‌وی به‌سه‌ردا دیت، پاشان ده‌گه‌ریته‌وه بو‌ناو مال و مندالی ئه‌بینی منداله‌کانی خه‌وتوون، ئه‌وجا خیزانه‌که‌ی خواردنه‌که‌ی بو‌ ده‌هینی ئه‌ویش سویند ده‌خوات که نابیت بیخوات له‌به‌ر منداله‌کانی، پاشان وای پی‌باش بوو که بیخوات، له‌ دواییدا دیته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (e) و ئه‌مه‌ی بو‌باس ده‌کات. ئه‌ویش ده‌فه‌رمویت: ((هه‌ر که‌س سویندی له‌سه‌ر شتی خوارد و پاشان باشتەر له‌وی بینی با ئه‌و شته‌ بکات و سوینده‌که‌ی بخات و که‌فاره‌تی سوینده‌که‌ی بدات)).

(7) که‌فاره‌تی سویند

978- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (t) قَالَ: قَالَ رَسُولُ (e): ((وَاللَّهِ، لَأَنْ يَلِجَ أَحَدُكُمْ بِيَمِينِهِ فِي أَهْلِهِ أَتَمَّ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ أَنْ يُعْطِيَ كَفَّارَتَهُ الَّتِي فَرَضَ اللَّهُ)). [بخاري/أوائل و الإيمان والنذور/ 6250]

له‌ (أبو هريره) وه (t) پیغه‌مبه‌ر (e) فه‌رموویه‌تی: ((سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر یه‌کی له‌ ئیوه‌ سوور بیت له‌سه‌ر ئه‌و سوینده‌ی که‌ ده‌یخوات له‌ناو خیزانیدا و سوینده‌که‌ی نه‌خات، تاوانی زیاتره‌ لای خوا له‌وه‌ی سوینده‌که‌ی بخات و ئه‌و که‌فاره‌ته‌ی خوا فه‌رزی کردوه‌ بیدات)).

له‌بلا‌وکراوه‌کانی مالپه‌ری ئیمان وه‌ن

www.iman1.com

هه‌میشه‌ له‌گه‌لمان بن بو‌نوویبوونه‌وه‌ی ئیمان

imanonekurd@yahoo.com